

† 0. ԿԱՐՐԻԷՐ

Յունուարի 14-ին Պարիզում վախճանուեց յայտնի հայագէտ Օ. Կարրիէր, որ Արեւելեան կենդանի լեզուների վարժարանում (Ecole des langues orientales vivantes) քսան տարի շարունակ բնում էր հայոց լեզուի ամբիոնը:

Օ. Կարրիէրը ծնուել է հիւսիսային Ֆրանսիայի Նորմանդի կոչուած գաւառում 1838 թուին: Սկզբում նա պարապելիս է եղել սեմիտական լեզուներով, ապա ծերացած Դիւլօրիէի մօտ սկսել է ուսանել հայերէն լեզուն, դասել է նրա օգնականը, իսկ իր ուսուցչի մահից յետոյ, 1881 թուականին, բռնել է նրա տեղը:

Իր մի շարք քննական հետազոտութիւններով Կարրիէրը աշխատել է որոշել Մ. Խորենացու «Պատմութեան» աղբիւրները, նրա արժանահաւատութիւնը, հեղինակութեան ժամանակը եւ այլն: Քննադատական սղուց դուրկ և անինքնուրոյն մեր հայկաւրանների շրջանում նրա կարծիքները ցնցող տպաւորութիւն էին թողնում. նրա շօշափած հարցերի շուրջը տաք բանակոխ էր ծագում և այսպէս թէ այնպէս առաջ էր մղւում քննադատական հետազոտութիւնը մեր հին պատմական աղբիւրների նկատմամբ: Ֆրանսիացուն յատուկ վիպլուն, սրամիտ, աշխոյժ խառնուածքը տալիս էր նրա գիտական մերկացումներին առանձին հրապոյր ու կենդանութիւն:

Կարրիէրի կաթնղրան բռնեց երիտասարդ հայագէտ Մէլէն: